
Zamanımızın Altı Hastalığı 1-Ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi

Zamanımızda çokca görülen ve toplum hayatımıza en çok zarar veren hastalıklar şunlardır:

[1. Ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi](#)

[2. Doğruluğun sosyal hayatımızda ölmesi](#)

[3. İçimizdeki düşmanlık hissine sevgi bağlamak](#)

[4. Bizi birbirimize bağlayan bağları bilmemek](#)

[5. Bulaşıcı hastalıklar gibi yayılan baskı unsurları](#)

[6. Sadece kendi menfaatlerini düşünmek](#)

Ümitsizliğin içimizde hayat bulup dirilmesi

Yeis yani ümitsizlik her türlü kemale ermenin ve olgunlaşmanın manisi ve engelleyecisidir. Yani ümitsizlik içinde olan bir insanın bırakın olgunlaşmayı, aşağıların en aşağısına kadar düşebilir. O yüzden ehl-i ilm demişler ki:

YEİS, MÂNİ-İ HER KEMÂLDİR

Yani her güzel hedefe ulaşmanın engeli, ümitsizliktir. Bize düşen rabbimizin rahmetine güvenmek yani, Rahmet-i İlâhiye'ye kuvvetli ümit beslemektir. Kuran-ı Kerim'de buyuruluyor ki:

Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden ümit kesmez. (Yusuf, 87)

Sınırsız İhtiyaçları Karşılamanın Rahmet Hazinesi Kimde?

Evet Allah'ın rahmet hazinesi sonsuzdur. Dilediğini verebilir. Bize düşen O'na kulluk edip namaz ve niyaz ile O'na ibadet etmektir. Başımıza gelen musibetlere sabretmeli ve Allah'a tevekkül etmeliyiz. Ehl-i ilm demişler ki:

Ey insan ihtiyaçların sonsuzdur. Fakat sermayen bir hiç hükmündedir. Sonsuz bir rahmete sığın ki huzura kavuş. Küçük bir mikroptan gökteki yıldız kadar tüm düşmanların şerrinden seni kurtaran güce inan. Ona tevekkül et. İki cihan mutluluğuna kavuş.

ÜMİTSİZLİĞE KARŞI İLAÇ: TEVEKKÜL

Tevekkül, “Bir sonuca ulaşmak için gerekli olan sebeplere teşebbüs ettikten sonra başarıyı Allah’dan beklemek, Onun takdirine razı olmak.” demektir.

İmân hem nurdur, hem kuvvettir. Evet, hakiki imânı elde eden adam, kâinata meydan okuyabilir ve imânın kuvvetine göre, hâdisâtın tazyikâtından kurtulabilir. Demek, İmân tevhidî, tevhid teslimî, teslim tevekkülü, tevekkül saadet-i dâireyi iktizâ eder. Fakat, yanlış anlama! Tevekkül, sebepleri bütün bütün reddetmek değildir. Belki, sebepleri Allah'ın kudretinin perdesi bilip ona uyararak; sebeplere teşebbüs ise, bir nevi fiili dua kabul ederek; sebepleri olanları yalnız Cenâb-ı Haktan istemek ve neticeleri Ondan bilmek ve Ona minnettar olmaktan ibârettir.

NETİCE-İ KELAM

Demek, bize düşen tevekküldür. Cenab-ı Hakk'a kulluk vazifesini yapıp sebeplere en azami bir şekilde uyararak gerisini Allah'tan beklemektir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in yanına bir bedevi geliyor.

Resulullah, bedeviye soruyor ;

- Deveni nereye bıraktın ?

Bedevi:

-Allah'a emanet ettim.

Resulullah kendisine Őu cevabı veriyor ;

-Evvela deveni sađlam kazıđa bađla, daha sonra Allahu Tealâ'ya emanet et.

[Bu konudaki slaytı üst seçeneklerdeki "İslamiyet" seçeneğinden "Kısa Sunular" seçeneğine tıklayarak ulaşabileceğiniz gibi buraya tıklayarak da ulaşabilirsiniz.](#)